

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3078/2017. (IV. 28.) AB HATÁROZATA

bírói kezdeményezés elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a járások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény 7/A. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és alkalmazási tilalom kimondására irányuló bírói kezdeményezést elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság bírása 2.M.770/2015/7. számú végzésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján a járások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Járásv.) 7/A. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és alkalmazási tilalom kimondását kezdeményezte az Alkotmánybíróságnál.
- [2] 2. Az indítványozó bíró által felfüggesztett per alapjául szolgáló tényállás szerint a felperes Tiszafüred Város Polgármesteri Hivatal állományában állt köztisztviselői jogviszonyban, majd 2013. január 1. napjától kormányzati szolgálati jogviszonyba került az alperes Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatalhoz. Bár a felperes illetménye ekkor – korábbi illetményének megfelelően – 286 400 forintban került megállapításra, később az alperes a felperes kinevezését egyoldalúan úgy módosította, hogy bére 2015. május 1. napjától 242 300 forint-ra csökkent.
- [3] 3. A felperes annak megállapítását kérte a bírósághoz benyújtott keresetében, hogy a kinevezés egyoldalú módosítása jogszabályba ütközik, így 2013. évi eredeti kinevezésében megállapított munkabér megfizetését és az eltelt idő illetménykülönbözetének megfizetését kérte. Az alperes kormányhivatal a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a Járásv. 2015. április 15-től hatályos rendelkezései alapján 2015. május 1. napjától a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) rendelkezései alapján kell az illetményt megállapítani.
- [4] 4. A bírói kezdeményezésben előadott érvelés szerint a kinevezésben megállapított illetmény mint tulajdon az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének védelme alatt áll, és az I. cikk (3) bekezdése szerint kizárólag más alapvető jog, vagy valamely alkotmányos érdek védelme érdekében feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Ugyanakkor – az indítványozó bíró szerint – az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény 42. § (1) bekezdéséhez fűzött indokolásban a jogalkotó által megjelölt okok, mint inkohérensia, bérfeszültség és alkalmazási nehézségek, nem minősülhetnek az alapjog-korlátozáshoz elégséges indoknak.

- [5] A fentiekén túl az indítványozó bíró álláspontja alapján a Járásv. megjelölt rendelkezésének végrehajtása által bekövetkező illetménycsökkentés szerzett jog elvonásának minősül és sérti a jobbiztonságot, mint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság leglényegesebb fogalmi elemét.

II.

- [6] 1. Az Alaptörvény indítványban felhívott szabályai szerint.

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.”

- [7] 2. A Járásv. érintett rendelkezései:

„7/A. § (1) A 7. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott köztisztviselők a megállapodás megkötését megelőzően megállapított illetményükkel kerülnek át a fővárosi és megyei kormányhivatal állományába, kivéve, ha az illetmény megváltozására a megállapodás megkötése és 2012. december 31-e között a Kttv. besorolásra vonatkozó szabályai alapján kerül sor. Amennyiben az illetmény megváltozásának oka, hogy a megállapodás megkötése után a köztisztviselő címadományozásban részesült, személyi illetményre vált jogosulttá, illetve a települési önkormányzat rendeletével magasabb illetménykiegészítést állapított meg, a köztisztviselő a megállapodás megkötését megelőzően megállapított illetményével kerül átvételre.

[...]

(3) A fővárosi és megyei kormányhivatal állományába átkerült köztisztviselő az (1) bekezdésben meghatározott illetményre – ide nem értve a fegyelmi büntetés miatti illetménycsökkentést – az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig jogosult, kivéve, ha a Kttv. alapján a besorolása szerinti illetménye – az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépését követően bekövetkező ok miatt – meghaladja az (1) bekezdés szerinti illetmény összegét.”

[...]

(5) A kormánytisztviselő illetményét az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépését követő hónap első napjától a Kttv. kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezése alapján történő besorolás szerint, a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani.”

III.

- [8] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a bírói kezdeményezés megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek.
- [9] 2. Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b)* pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította.
- [10] Az egyedi utólagos normakontroll eljárást kezdeményező bírói indítványnak az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha tartalmaz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és megfelelő indokolást is tartalmaz. Ezen kívül megjelöli a sérelmezett jogszabályi rendelkezést és kifejezetten kéri annak megsemmisítését.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói kezdeményezés megfelel az Abtv. 25. §-ában foglalt, valamint Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban meghatározott feltételeknek.

IV.

- [12] Az indítvány az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [13] 1. Az Alkotmánybíróság először a tulajdonjog sérelme tekintetében vizsgálta az indítványt és tekintette át azzal összefüggő gyakorlatát.
- [14] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjoggal kapcsolatban a 3009/2012. (VI. 21.) AB határozatban (Indokolás [50]–[51]) az Alkotmánybíróság az alábbiakat rögzítette: „A tulajdonhoz való jog [...] alapvető jog. Az alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. [...] A tulajdon »elvonása« alkotmányjogi értelemben nem feltétlenül a polgári jogi tulajdonjog elvesztése [...]. Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványával, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni.» (ABH 1993, 373, 379–380.) A tulajdonhoz való jog alapjogi jellegét vizsgálva a 481/B/1999. AB határozatban az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az »[...] nem a tényleges tulajdonszerzést, a tulajdonhoz jutás jogát, a tulajdon értékcsökkentéstől mentes és végleges megtartását garantálja, hanem az állam számára ír elő kétirányú kötelezettséget. Az állam egyfelől – az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve – köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi.» (ABH 2002, 998, 1002.) »A kifejtettek szerint a tulajdonhoz való jog alapjogként az állammal szemben garantál olyan közjogi igényt, amely alapján az állam – alapvetően, főszabályként, az Alaptörvényből következő kivételektől eltekintve – köteles tartózkodni az alapjog alanyának tulajdonosi pozíciójába történő behatolástól.«
- [15] A 3387/2012. (XII. 30.) AB végzésben (Indokolás [16]) az Alkotmánybíróság megállapította: „[a]z Alkotmánybíróság értelmezése szerint az alkotmányos tulajdonvédelem a meglévő tulajdonra vonatkozik, a tulajdonhoz való jog nem biztosít jogot a tulajdonszerzésre [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 201.]”
- [16] A tulajdonhoz való alapjog a már megszerzett tulajdont védi, ezért a meg nem szerzett munkabérre nem terjed ki a tulajdonjog alkotmányos védelme” {lásd 3209/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [71]}.
- [17] Az indítványozó kifejezetten a felperes illetménycsökkenését jelölte meg a tulajdonhoz való jog sérelmeként, viszont indokolásában nem szerepel olyan állítás, hogy a csökkentés visszamenőleges tulajdonelvonással járt volna, illetve már megszerzett illetményére is kiterjedt volna. Épp ellenkezőleg, a Járásv. kifogásolt rendelkezését hatálybaléptető 2015. évi XXXII. törvény 42. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig, azaz 2015. április 30. napjáig volt főszabályként jogosult korábbi illetményére a fővárosi és megyei kormányhivatal állományába átkerülő köztisztviselő. Az indítványban előadott tényállás szerint ennek megfelelően a kormányhivatal 2015. május 1. napjától módosította a felperes kinevezését az illetményére vonatkozóan. A Kttv. 146. § (1) bekezdése szerint pedig a kormánytisztviselő részére járó illetményt havonta utólag kell elszámolni és kifizetni.
- [18] Tekintettel arra, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem elsősorban a megszerzett tulajdont védi, az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy jelen ügy és a tulajdonjog alkotmányos védelme között nincs összefüggés. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az érdemi alkotmányossági összefüggés hiánya az indítvány elutasítását eredményezi [3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [24]]. Ezért az Alkotmánybíróság a tulajdonhoz való jog sérelmére alapított kérelmet elutasította.
- [19] 2. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványozó érvelésének másik oldala, a szerzett jogok védelme sem indokolja a támadott jogszabályok megsemmisítését. Az indítványozó egy konkrét, meghatározott összegű illetményhez való jogot definiált szerzett jogként, amelynek csökkenése a szerzett jog sérelmét idézi elő.
- [20] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor az, hogy az államigazgatás helyi szerveinek strukturális reformja során a kormányhivatalok állományába kerülő kormánytisztviselők számára a jogalkotó egységes bértábla alkalmazását írja elő, nem hozható összefüggésbe a szerzett jogok védelmével.
- [21] Az Alaptörvény nem tartalmaz kifejezetten a közszolgálatra, az államszervezetben dolgozó, az állam közigazgatási feladatait ellátó tisztviselők jogállására nézve speciális szabályokat. Így az Alaptörvény keretei között a törvényhozó nagy szabadságot élvez a közszolgálati jogviszonyok szabályozásában, beleértve a vonatkozó díjazás, illetmény meghatározását és bértábla kialakítását.

- [22] Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogbiztonság elve többek között megköveteli a szerzett jogok védelmét, a véglegesen teljességbe ment jogviszonyok érintetlenül hagyását, továbbá a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozhatóságát. Mindemellett az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „a jogbiztonság és a szerzett jog alkotmányos védelme nem értelmezhető akként, hogy a múltban keletkezett jogviszonyokat soha nem lehet alkotmányos szabályozásokkal megváltoztatni” {515/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 976, 977., legutóbb megerősítve: 3244/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [28] és [38]}.
- [23] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Járásv. 7/A. § (3) bekezdése nem sérti sem a tulajdonhoz való jogot, sem szerzett jogokat, ezért a bírói kezdeményezést elutasította.

Budapest, 2017. április 11.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [24] Egyetértek a rendelkező részben foglaltakkal, azonban szükségesnek tartom az indokolás kiegészítését.
- [25] 1. Az Alkotmánybíróság határozatában arra tekintettel utasította el az Alaptörvény XIII. cikkére alapított indítványi elemet, hogy „az alkotmányos tulajdonvédelem elsősorban a megszerzett tulajdont védi”, ezért „az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy jelen ügy és a tulajdonjog alkotmányos védelme között nincs összefüggés”. Ezzel a megállapítással nem értek egyet.
- [26] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tulajdon alkotmányos védelmével összefüggésben a tulajdonjog funkcionális alapú megközelítése vált meghatározóvá, vagyis a tulajdonvédelem mindazokra a vagyoni jogosultságokra vonatkozik, amelyek funkcionálisan képesek helyettesíteni a tulajdon személyes autonómiát biztosító feladatát. Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozaton alapuló gyakorlatát megerősítette – egyebek mellett – a 26/2013. (X. 4.) AB határozatában (Indokolás [161]).
- [27] Az Alkotmánybíróság a tulajdonnak az előbbiekre szerinti elvi alapon nyugvó alkotmányos tartalmának kibontásával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az „a saját vagyonnal vagy értékkerentő munkával” áll összefüggésben. E megközelítés az Alkotmánybíróság ezt követő gyakorlatában jellemzően megjelent az egyes társadalombiztosítási igények, illetve a hatósági engedélyhez kötött tevékenységek gyakorlásával összefüggésben.
- [28] Az Alkotmánybíróság a 40/1997. (VII. 1.) AB határozatban rámutatott arra, hogy „a technikai végzettséggel rendelkező tervezők és szakértők által bevezetett és gyakorolt, rendszeres tervezői tevékenység [...] rendszeres jövedelmet biztosított számukra” (ABH 1997, 287.). A tevékenységnek pedig e rendszeres jövedelmet biztosító jellege megalapozza azt, hogy kiterjedjen rá az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem. Ebben a határozatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozta azt a gyakorlatát is, hogy „[a]z alapjogként védett tulajdon tartalmát azonban a mindenkori közjogi és magánjogi korlátozásokkal együtt kell érteni; az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét” (ABH 1997, 287.). E szempontok szerint vizsgálta az Alkotmánybíróság azt is, hogy a közjegyzői tevékenység gyakorlásával összefüggésben bevezetett szabályok sértik-e a tulajdonhoz való jogot.
- [29] Az adott esetben ezért úgy gondolom, hogy az indítvány benyújtására okot adó peres eljárásban érintett felperes vonatkozásában az indítványban állított jogsérelem lehetősége az alkotmányos tulajdonvédelemmel összefüggésben áll. Az alaptörvény-ellenesség lehetősége ugyanis a felperes rendszeres jövedelemszerzésre irányuló közszolgálati jogviszonyára vonatkozó – abban lényeges tartalmi változást eredményező – jogszabály hatálybalépésével kapcsolatban merült fel.

- [30] Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét: függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. Másrészt azt is leszögezte az Alkotmánybíróság, hogy a védelmi kör kiterjesztésével egyidejűleg a „tulajdon szociális kötöttségei a tulajdonosi autonómia messzemenő korlátozását alkotmányosan lehetővé teszik. [...] Az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírósági értékelés voltaképpen a cél és eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett.” [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 381.] Az Alkotmánybíróság nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességét, hanem csak a közérdekre hivatkozás indokoltságát, továbbá azt vizsgálja, hogy a „közérdekű” megoldás nem sért-e valamely más alkotmányos jogot. A korlátozás arányosságára viszont az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata számos ismertetést kínál [43/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 188.; 56/1995. (IX. 15.) AB határozat, ABH 1995, 260.; 40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282.; 5/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 82.; 27/1999. (IX. 15.) AB határozat, ABH 1999, 281.; 28/2006. (VI. 21.) AB határozat, ABH 2006, 381.; 1142/B/2004. AB határozat, ABH 2007, 1794.].
- [31] A kifejtettek alapján úgy gondolom, hogy az indítványozó által alaptörvény-ellenesnek vélt szabályozással összefüggésben érdemben kellett volna vizsgálni, hogy a szabályozás közérdekűsége és arányossága fennáll-e.
- [32] Álláspontom szerint az adott ügyben a tulajdonhoz való jog korlátozásának közérdekűségét megalapozza az a jogalkotói indok, amely szerint a települési önkormányzati hivataltól 2013. január 1-jén átvett köztisztviselők magasabb illetményét a perbeli alperes (kormányhivatal) e személyi körön kívüli állományába tartozókéhoz kellett igazítani. Erre pedig azért volt szükség, mert az önkormányzati tisztviselők korábbi jogviszonya szerint járó magasabb illetmény fenntartása „a szabályozás inkoherenciáját eredményezte” és „bérfeszültséget okozott”. A korlátozás pedig, véleményem szerint, azért nem tekinthető aránytalannak, mert az érintettek közel két és fél évig eltérő szabályozás hatálya alá tartoztak, amelynek keretében a korábbi szolgálati jogviszonyuk szerinti illetményre voltak jogosultak.
- [33] 2. Az Alkotmánybíróság a szerzett jogok védelmével kapcsolatos indítványt azért utasította el, mert az, hogy „az államigazgatás helyi szerveinek strukturális reformja során a kormányhivatalok állományába kerülő kormánytisztviselők számára a jogalkotó egységes bértábla alkalmazását írja elő, nem hozható összefüggésbe a szerzett jogok védelmével”. Az alkotmányjogi összefüggés hiányának megállapításával ez esetben sem értek egyet.
- [34] Az Alkotmánybíróság már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában hangsúlyozta, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek (ABH 1992, 59, 65.).
- [35] Az Alkotmánybíróság a 142/2010. (VII. 14.) AB határozatban megállapította, hogy a jogbiztonsághoz szorosan hozzátartozik a szerzett jogok védelmének elve is. Ebben a határozatban ugyanakkor kiemelte azt is, hogy „az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata – három területet kivéve (az anyák és a gyermeket nevelő családok szociális ellátására vonatkozó rendelkezések, a társadalombiztosítási ellátások és a határozott időre szóló beruházási adókedvezmények) – nem ad egyértelmű eligazítást arról, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni, amikor az az általános kérdés merül fel, hogy a jog állandóságába vetett bizakodás a jogbiztonság alapján mikor kap védelmet. A jogállamiságot eddig olyan tartalmi követelményekre bontotta az Alkotmánybíróság, mint a jogbiztonság, és az ebből levezetett más alkotmányossági mércék: a norma világossága, a hatálybalépésre vonatkozó követelmények, a visszaható hatály tilalma. Ide tartozna a szerzett jogok tiszteletben tartása és megváltoztatásuk szabályai, vagy a bizalomvédelem. A jogbiztonság elvének egyik részeleme, a bizalomvédelem, vagyis a jogos elvárások védelme ugyanakkor nem azonosítható a szerzett jogok védelmével, de a visszaható hatályú jogalkotás általános tilalmával sem, hanem ezeknél szélesebb körben érvényesül.” (ABH 2010, 668, 682.)
- [36] Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság gyakorlatában jellemzően az az érvelés jelent meg, hogy „a bizalomvédelem (más néven a szerzett jogok védelmének tesztje) a jogbiztonság részét képező kellő felkészülési idő követelményének a már meglévő jogosultságokra történő vonatkoztatása. Meglévő jogosultság hiányában az Alkotmánybíróság csak a norma megismeréséhez szükséges időt kérheti számon a jogalkotáson”. [40/2012. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [29]; 26/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [144]] E határozatok alapján úgy gondolom, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában – a 142/2010. (VII. 14.) AB határozatban tett megállapításokkal egyetértve – továbbra sem határolható el egymástól egyértelmű

szempontrendszer alapján a jogbiztonság egyes tartalmi követelményei. Emellett nem egyértelmű az sem, hogy a bizalomvédelem és a szerzett jogok védelmének alkotmányos tartalma mennyiben fedi a tulajdonhoz való jog alkotmányos tartalmát.

- [37] Az adott ügyben, úgy gondolom, hogy az indítványozó által a szerzett jogok védelmével összefüggésben előadott indokokat – az indítvány tartalmi elbírálásának elvére tekintettel – az Alaptörvény XIII. cikkével összefüggésben kellett vizsgálni, mert az a támadott szabályozással érintettek rendszeres jövedelemszerzésére irányuló szolgálati jogviszonyára vonatkozik. Az indítványban foglaltak azonban az 1. pontban kifejtettek alapján, álláspontom szerint, nem vezetnek alaptörvény-ellenességre.
- [38] 3. Végül megjegyzem, hogy az Alkotmánybíróság nem adta indokát annak, hogy – a rendelkező részben foglaltak szerint – elutasításra került „alkalmazási tilalom kimondása” iránti kérelmet miért utasította el. Véleményem szerint a kérelem tárgyában hozott döntés indokolásának azért van jelentősége, mert a 29/2015. (X. 2.) AB határozatban az Alkotmánybíróság – a jelen határozattól eltérően – azt állapította meg: amennyiben az indítvánnyal támadott jogszabályi rendelkezést az Alkotmánybíróság nem semmisíti meg, az alkalmazási tilalom kimondására sincs lehetőség, ezért „arról önállóan nem kellett dönten” (Indokolás [44]). Az adott ügyben azonban mégis önállóan döntött az Alkotmánybíróság a kérelem tárgyában.

Budapest, 2017. április 11.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1374/2016.

